

Lovforslag nr. L 41. Fremsat den 19. oktober 1983 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v.

(Opsparing i pensionsøjemed)

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 404 af 10. august 1983, foretages følgende ændringer:

1. § 12, nr. 1, 3. pkt., affattes således:

»Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte bestemmelser om, at midlerne tillige kan anbringes i værdipapirer eller i andele udstedt af investeringsforeninger (investeringsbeviser).«.

2. § 12, nr. 1, 4. pkt. ophæves og i stedet indsættes:

»Af de opsparede midler skal i alt 50 pct. kunne anbringes i aktier, konvertible obligationer, investeringsbeviser og sparekassernes beviser for garantikapital.«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. er senest ændret ved lov nr. 144 af 13. april 1983 (Rentegodtgørelse og skattefrihed for visse ydelser fra hjælpe- og understøttelsesfonde), jfr. Folketingstidende 1982-83 sp. 4733, sp. 5506, sp. 7569, sp. 7856, tillæg A sp. 2367, tillæg B sp. 1015 og tillæg C sp. 251.

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget går ud på at udvide anbringelsesmulighederne for individuelle pensionsopsparingsordninger (kapitalpension) i pengeinstitutter, således at de opsparede midler i større omfang end nu kan anvendes til erhvervsmæssige investeringer. Forslaget er et led i regeringens samlede planer om at styrke tilførslen af risikovillig kapital til erhvervslivet.

Efter pensionsbeskatningslovens § 12 skal kapitalpensionsmidler indsættes på indlånskonti i et pengeinstitut. Ministeren for skatter og afgifter kan dog fastsætte bestemmelser om, at midlerne tillige kan anbringes i offentligt kursnoterede værdipapirer eller som indskud i investeringsforening. Det er endvidere bestemt, at de i § 14 i lov om tilsyn med pensionskasser fastsatte begrænsninger skal gælde bortset fra reglen om, at højst 1 pct. af kapitalen må anbringes i aktier i et og samme selskab.

Efter bestemmelserne i ministeriet for skatter og afgifters bekendtgørelse nr. 241 af 24. maj 1982 kan kapitalpensionsmidler i øjeblikket anbringes i:

- 1) indeksobligationer, hvori pensionskassamidler kan anbringes i henhold til § 14 i lov om tilsyn med pensionskasser,
- 2) andre obligationer (dog ikke præmieobligationer), hvori midler tilhørende legater under offentlig bestyrelse eller offentligt tilsyn kan anbringes, samt
- 3) aktier eller konvertible obligationer eller som indskud i nærmere angivne investeringsforeninger.

Anbringelse i aktiver som nævnt under 3) er begrænset til 20 pct. af de opsparede midler.

Efter forslaget skal bestemmelserne i pensionsbeskatningslovens § 12 om anbringelse af kapitalpensionsmidler ændres således, at det ikke længere er et krav, at værdipapirer skal være offentligt kursnoterede. Endvidere skal henvisningen til § 14 i lov om tilsyn med pensionskasser udgå.

Lovens henvisning til pensionskasselovens § 14 udelukker, at kapitalpensionsmidler kan anbringes i aktier m.v. ud over den grænse, som gælder for pensionskasser. Denne grænse er for tiden 20 pct. Henvisningen medfører endvidere, at anbringelse af kapitalpensionsmidler begrænses til værdipapirer, der er godkendt som investeringsobjekt for pensionskasser.

Man har ikke fundet det rimeligt, at placeringsmulighederne for kapitalpensionsmidler fortsat skal være afhængig af pensionskasselovens regler. Pensionskasseloven omfattede tidligere alle pensionskasser, men gælder nu kun for firmapensionskasser, efter at en række større pensionskasser, de såkaldte tværgående pensionskasser, er blevet inddraget under loven om forsikringsvirksomhed, jfr. kapitel 22 i lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed.

Der er heller ikke offentlige hensyn, der begrunder, at grænserne for anbringelse af kapitalpensionsmidler i risikobetonede aktiver skal være sammenfaldende med grænserne for investering af pensionskassemidler. Kapitalpensionsordninger i pengeinstitutter er oprettet efter aftale mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver ved indbetalinger fra arbejdsgiveren. Disse ordninger er således individuelle, og det er den enkelte kontohaver, der ved midlernes placering afvejer afkast mod risiko. Der er derfor ikke ved sådanne individuelle ordninger samme behov for at begrænse placeringsmulighederne som for forsikringssselskaber og pensionskasser, der administrerer andres pensionsopsparing.

Efter den foreslåede formulering af pensionsbeskatningslovens § 12, nr. 1, udvides muligheden for anbringelse i aktier m.v. fra 20 pct. til 50 pct. af kapitalpensionsmidlerne. Ved fastsættelsen af denne grænse er der også taget hensyn til, at behovet

for anbringelse i aktier er blevet større efter indførelsen af loven om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v., da afkast af aktier ikke omfattes af afgiftspligten efter denne lov.

Forslaget åbner endvidere muligheder for at tillade kapitalpensionsmidler anbragt i ikke-børsnoterede værdipapirer. Formålet hermed er at udvide anbringelsesmulighederne til også at omfatte sparekassernes beviser for garantikapital.

Efter de gældende regler kan kapitalpensionsmidler anbringes i bankaktier, men ikke i sparekassernes tilsvarende beviser for garantikapital, da disse beviser ikke er børsnoterede. Man finder det rimeligt, at der så vidt muligt bliver ligestilling mellem bankernes aktiekapital og sparekassernes garantikapital på dette område. Sparekassernes beviser for garantikapital adskiller sig imidlertid fra bankaktier ved, at der gælder forskelligartede regler med hensyn til omsættelighed og indløselighed, således at ikke alle beviser af denne art vil være egnede som investeringsobjekt for pensionsmidler. Ved fastsættelsen af de nærmere regler om anbringelse af kapitalpensionsmidler vil dette spørgsmål blive undersøgt nøjere, således at der kan foretages en afgrænsning, hvorved anbringelse i sparekassernes garantbeviser i hvert fald betinges af, at beviserne er omsættelige eller indløselige.

I forslaget er det endvidere præciseret, hvilke arter af værdipapirer, der omfattes af den foreslåede 50 pct. grænse. Det er aktier, konvertible obligationer, investeringsbeviser og sparekassernes beviser for garantikapital.

Henvisningen til pensionskasselovens § 14 har også haft indflydelse på muligheden for anbringelse i investeringsforeninger. Pensionskasseloven indeholder ikke nogen generel angivelse af, hvilke investeringsforeninger pensionskassensmidler kan anbringes i, men dette afgøres konkret af forsikringstilsynet i forbindelse med godkendelse af den enkelte pensionskasses vedtægter.

Efter bekendtgørelsen af 24. maj 1982 kan kapitalpensionsmidler anbringes i følgende investeringsforeninger: Investor, Almindelig Investeringsforening, Aktieinvesteringsforeningen Dansk Sparinvest afdeling A og B og Bankforeningernes Investeringsforening afdeling I.

Sammenkædningen med pensionskasseloven har medført, at man i praksis har måttet afvise henvendelser om optagelse af andre investeringsforeninger i bekendtgørelsen, selv om udviklingen har vist, at der er behov for at udvide kredsen af

investeringsforeninger, hvori kapitalpensionsmidler kan anbringes.

Ophævelse af henvisningen til pensionskasselovens § 14 vil gøre det naturligt at overveje optagelse af en generel bestemmelse i bekendtgørelsen om anbringelse i investeringsforeninger, således at spørgsmålet herom ikke skal tages op til overvejelse i hvert enkelt tilfælde. Da der ved lov nr. 229 af 26. maj 1982 er gennemført regler om godkendelse og registrering af investeringsforeninger i lighed med, hvad der gælder for tilsynet med banker og sparekasser, vil man overveje muligheden for at erstatte den nuværende oprensning af investeringsforeninger i bekendtgørelsen med en almindelig bestemmelse om, at kapitalpensionsmidlerne kan anbringes i investeringsforeninger, der omfattes af tilsyn efter loven om investeringsforeninger.

I øvrigt er det tanken, at de begrænsninger, der er fastsat i bekendtgørelsen af 24. maj 1982, stadig skal være gældende.

De foreslåede lovændringer vil ikke have administrative konsekvenser. Muligheden for at anbringe indtil 50 pct. af kapitalpensionsmidlerne i aktier vil kunne have en vis indflydelse på proventet fra realrenteafgiften.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1

Som nævnt under de almindelige bemærkninger har man fundet det rimeligt, at der så vidt muligt sikres ligestilling mellem bankernes aktiekapital og sparekassernes beviser for garantikapital ved investering af kapitalpensionsmidler. Den gældende betingelse om, at anbringelse i værdipapirer skal ske i offentligt kursnoterede værdipapirer, er til hinder herfor, da sparekassernes beviser for garantikapital ikke er børsnoterede.

Forslaget tager i første række sigte på at tilvejebringe hjemmel for anbringelse i disse beviser.

Til nr. 2

Forslaget om, at henvisningen til pensionskasselovens § 14 udgår, tager sigte på at udvide muligheden for at anbringe kapitalpensionsmidler i aktier m.v. Efter forslaget skal indtil 50 pct. af opsparingen herefter kunne anvendes til erhvervsaktiv investering. Det er i forslaget præciseret, hvilke værdipapirer der skal være omfattet af den foreslåede 50 pct. grænse.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 12, nr. 1, 3. pkt., affattes således:

»Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte bestemmelser om, at midlerne tillige kan anbringes i værdipapirer eller i andele udstedt af investeringsforeninger (investeringsbeviser.«.

2. § 12, nr. 1, 4. pkt. ophæves og i stedet indsættes:

»Af de opsparede midler skal i alt 50 pct. kunne anbringes i aktier, konvertible obligationer, investeringsbeviser og sparekassernes beviser for garantikapital.«.

1. Opsparingen skal være påbegyndt for arbejdstagerens fyldte 60. år i en bank eller

sparekasse, der virker her i landet, eller med ministeren for skatter og afgifters godkendelse i en anden institution her i landet. De opsparede midler skal indsættes på inlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte bestemmelser om, at midlerne tillige kan anbringes i offentligt kursnoterede værdipapirer eller som indskud i investeringsforening. De i § 14 i lov om tilsyn med pensionskasser fastsatte begrænsninger skal gælde bortset fra reglen om, at højst 1 pct. af kapitalen må anbringes i aktier i et og samme selskab.

2. ---

3. ---

4. ---